

III. Stratigrafija ili opis pojedinih naslaga i formacija.

Već je prije počeo bilo govora o „starosti kamenja“, a u ovom će poglavlju biti napose o tom pitanju govora. Pravu t. j. apsolutnu starost nekog kamenja nije moguće opredijeliti; ne može se naime reći: ovo je kamenje toliko i toliko godina staro. Za to se pod tim razumijeva uvijek samo relativna starost kamenja, to će reći neko kamenje, naslaga ili sloj je mlađi ili stariji od drugog, pa mu je tim označeno mjesto u naravnom redu sviju geologijskih formacija.

To se može na dva načina ustanoviti: pošto je taložno kamenje, o kojemu se tu ponajviše i radi, postalo od horizontalno staloženog mulja, jasno je, da će kod neporemećenih naslaga biti starije donje od gornjih. Donje naslage nazivahu stari rudari „p o d i n o m“ (das Liegende) a gornje „k r o v o m“ ili „g r e d o m“ (das Hangende), pa se ti nazivi i danas rabe.

Ako su slojevi posve paralelno poređani velimo, da su ti slojevi k o n k o r d a n t n i, u protivnom slučaju su slojevi d i s k o r d a n t n i, a to je onda, ako su stariji slojevi prije taloženja mladih bili uzdignuti ili erodirani.

Eruptivno kamenje pako mlađe je od onih naslaga, kroz koje je probilo, a starije od naslaga, koje ga prekrivaju.

U raznim odsjecima zemaljske prošlosti živjele su raznolične životinje i biljke u moru, jezerima i na kopnu, koje su se tijekom vremena znatno promijenile. Za to i nalazimo u naslagama pojedinih formacija preostatke preraznoličnih životinja i biljka, dakako samo onakovih, koje su živjele, dok se je formacija stvarala.